

עפ"ג 40483/02/22 - יעקב בן יורם אביכזר, ע"י נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 יולי 2023

עפ"ג 40483-02-22 בן יורם אביכזר נ' משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה

לפני הרכב כבוד השופטים:
רון שפירא, נשיא [אב"ד]
בטינה טאובר, סגנית נשיא
עדי חן-ברק
המערער

יעקב בן יורם אביכזר, ע"י ב"כ עו"ד שרית גולן שטיינברג

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

פסק דין

לפנינו ערעור על גזר דין שניתן על ידי בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת הבכירה אורית קנטור) ביום 2/1/22 בת"פ 34931-11-19. המערער הורשע עפ"י הודאתו בכתב אישום שכלל חמישה אישומים בעבירות של הסגת גבול פלילית בצוותא, גניבה בצוותא, היזק לרכוש במזיד בצוותא, פריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה בצוותא והתפרצות לבית מגורים לבצע עבירה בצוותא. כמו כן, צירף 2 תיקים של בימ"ש לנוער כאשר תיק אחד כלל חמישה אישומים שעניינם הסגת גבול וגניבה והתיק האחר עניינו אישום של עבירה של התפרצות לבית מגורים וגניבה.

ההליך בבימ"ש קמא וגזר הדין:

על פי עובדות כתב האישום בתיק העיקרי-האישום הראשון: ביום 14/9/2019 נכנס המערער ביחד עם אחר למתחם המקווה בחיפה. השניים הסיטו את המצלמה ושברו את קורא המטבעות באמצעות כלי פריצה בהם הצטיידו מראש. זאת, כאשר קטין היה מחוץ למתחם המקווה ושמר לבל יגיעו אחרים למקום. לאחר שהמערער והאחר הצליחו לפרוץ את קורא המטבעות, נטלו השניים כסף מזומן בסך של מאות שקלים ועזבו מיד את המקום עם הרכוש הגנוב, ולאחר מכן התחלקו ברכוש הגנוב. האישום השני: השלושה פעלו באופן זהה ביום 20/9/2019 באותו המקווה. האישום השלישי: השלושה הגיעו לגן ילדים בחיפה בין התאריכים 20/9/2019-22/9/2019, פתחו את חלון גן הילדים באמצעות כלי פריצה שהצטיידו בהם מראש, נכנסו פנימה, ונטלו כספת שהכילה כסף מזומן ותווי קנייה בשווי של כ-20,000 ₪, מחשב נייד וכלי עבודה. בהמשך, עזבו את המקום והתחלקו ברכוש. האישום הרביעי: בין התאריכים 4/10/2019-6/10/2019 הגיעו השלושה אל גן הילדים נשוא האישום השלישי, פתחו את החלון באמצעות כלי פריצה בהם הצטיידו מראש, נכנסו פנימה ונטלו כספת שהכילה כסף מזומן בסך 300 ₪, עזבו את המקום והתחלקו ברכוש.

האישום החמישי: ביום 26/10/2019 בשעה 2:00 הגיע המערער עם הקטין אל הבניין בו התגורר גיסו, והורה לקטין לטפס אל מרפסת הדירה, תוך שכיוון אותו אליה. בזמן שהקטין טיפס אל מרפסת הדירה, שבר את חלון המרפסת ונכנס פנימה אל הדירה, המערער שמר ברחוב, תוך שהורה לקטין כיצד להגיע לכספת בחדר השינה. הקטין נטל כספת שהכילה ₪ 300 במזומן, ולאחר שעזבו את המקום מסר הקטין למערער את הרכוש הגנוב. ביום 26/10/2019 נפגשו המערער והקטין עם המתלונן ומסרו לו את הכספת ללא הכסף המזומן.

כמו כן, המערער צירף תיק מבית המשפט לנוער- ת.פ. 31018-05-19 שבמסגרתו צורף תיק נוסף מבית המשפט לנוער: ת.פ. 3081-08-19. במסגרת ת.פ. 31018-05-19 הורשע המערער על פי הודאתו בעבירות של הסגת גבול פלילית וגניבה במסגרת חמישה אישומים שונים. במסגרת ת.פ. 3081-08-19 הורשע המערער על פי הודאתו בעבירות של התפרצות למגורים לבצע עבירה וגניבה. על פי עובדות כתב האישום בת.פ. 31018-05-19 ביצע המערער באוקטובר 2018 התפרצויות באופן שיטתי לבית הכנסת בחיפה וכן ביצע גניבות של כספים ומוצרים שונים. על פי עובדות כתב האישום בת.פ. 3081-08-19, כשבועיים עובר לתאריך 27.08.2018 בערב, בפנימייה בה שהה המערער כחוסה, התפרץ המערער לביתה של מדריכת הפנימייה בכוונה לגנוב וגנב רמקול, כסף מזומן ובושם השייך למתלוננת. בתאריך 25.08.2018 בשעת צהריים שוב התפרץ לביתה בכוונה לגנוב וגנב כסף מזומן וטלפון נייד שבבעלות המתלוננת. הטלפון הנייד והרמקול הוחזרו למתלוננת.

המערער הופנה על ידי בימ"ש קמא אל שירות המבחן ואל הממונה על עבודות השירות. הממונה מצא כי המערער מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, עם זאת, מתסקירי שירות המבחן עלה כי המערער לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולכן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

במסגרת גזר הדין נקבע כי הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של המערער הם ההגנה על שלום הציבור וביטחוננו האישי וכן ההגנה על זכות הקניין ופרטיות הפרט. כן נקבע כי לעבירות אותן עבר המערער עם הקטין ואדם נוסף בתיק העיקרי קדמו תכנון ובחירה של יעדי הפריצה, ואין מדובר באירועים ספונטאניים. בתיק העיקרי המערער חבר לאחרים לשם ביצוע העבירות ובתיקים אותם צירף היה המערער המבצע היחיד של העבירות. הסיבות שהביאו את המערער לבצע את העבירות, כפי שמסר לשירות המבחן, היו היותו נתון תחת השפעת סמים ואלכוהול והשפעת שותפיו בתיק העיקרי שיזמו את העבירות נשוא התיק העיקרי. בפני בימ"ש קמא טען כי עבר את העבירות עקב מצוקה אליה נקלע בגלל הדת.

עוד נקבע כי הגם שהעבירות בוצעו בין חודש 10/2018 לבין חודש 10/2019, הרי שלאור העובדה כי שיטות הפעולה דומות ובחלק ניכר מהמקרים העבירות בוצעו בבתי כנסת, יש לראות במעשים כאירוע אחד. נקבע כי מתחם הענישה נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות צוין כי המערער, יליד שנת 2001, היה קטין במועד ביצוע העבירות נשוא התיקים המצורפים, והיה בגדר "בגיר-צעיר" במועד ביצוע העבירות נשוא התיק העיקרי. לא הובאה אינדיקציה לפגיעה משמעותית שתיגרם לבני משפחתו של המערער באם ירצה עונש מאסר, אם כי גילו הצעיר יקשה עליו להתמודד עם תנאי המאסר לראשונה בחייו. עוד צוין כי המערער נטל אחריות על מעשיו, הודה ואף צירף תיקים נוספים. מתסקירי שירות המבחן עלה כי המערער ניסה לחזור למוטב ולהימנע משימוש בסמים, אם כי בסופו של דבר לא הצליח לגייס עצמו לפעולה במסגרת טיפול ארוך טווח. צוין כי במרבית העבירות המערער לא

נקט באמצעים לתיקון תוצאות העבירות והחזרת הרכוש, אולם החזיר רמקול וטלפון נייד. כן צוין כי מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות חיים קשות הכוללות שימוש בסמים ואלכוהול מגיל 15 וניתוק הקשר של המערער מבני משפחתו המנהלים אורח חיים חרדי, בעוד המערער בחר לנהל אורח חיים שונה.

בימ"ש קמא ציין כי למערער אין עבר פלילי. נקבע כי למרות שעושה רושם שהמערער משתדל לעלות על דרך המלך ולמרות ניסיונותיו לשתף פעולה עם שירות המבחן, הרי שאלה לא הבשילו לטיפול מעמיק ולא ניתן לראותו כמי שהשתקם או כי שקיים סיכוי ממשי בעניינו שישתקם. כן צוין כי אמנם המערער נמצא מתאים לרצות עבודות שירות, אולם אין בעצם הפנייתו לשירות המבחן כדי לקבוע עמדה בדבר העונש שייגזר עליו. המערער אמנם צעיר בגילו ועבר חלק מהעבירות בהיותו קטין ולדבריו מנסה לשקם את חייו, אך למרות זאת לא עמד במבחן התוצאה, שכן לא שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, ובסופו של יום לא השתלב בהליך טיפולי-שיקומי. בהיעדר טיפול ושיקום קיים סיכון להישנות עבירות דומות.

בשים לב לגילו הצעיר של המערער, היעדר עבר פלילי, נסיבותיו האישיות, הודאתו בהזדמנות הראשונה ו"ניקוי השולחן" על ידו, נקבע כי יש מקום לאמץ את הרף התחתון של מתחם הענישה, אך אין להסתפק בענישה שאינה מאסר בפועל. לכן בסיכומו של דבר נגזרו על המערער עונשים של מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים בניכוי ימי מעצרו, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי כי לא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע, ו- 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי כי לא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון.

ההליך בבימ"ש זה:

במסגרת הערעור שהוגש מטעמו טען המערער כי שגה בית המשפט קמא כשגזר עליו מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה. נטען כי בשים לב לכך ששני תיקים של המערער צורפו מבימ"ש לנוער, שבעניינם לא חל תיקון 113 לחוק העונשין לעניין קביעת מתחם הענישה, היה מקום לקבוע כי מתחם הענישה יתחיל מעבודות שירות. שגה ביהמ"ש קמא כשלא קבע את הרף התחתון של הענישה במאסר של 9 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות. העובדה כי המערער הופנה לממונה על עבודות השירות מצביעה על כך שהיה מקום לקבוע מתחם ענישה שיתחיל בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. ביהמ"ש קמא לא נתן משקל ראוי לגילו הצעיר של המערער בעת ביצוע העבירות, כאשר בשני תיקים בוצעו העבירות כשהיה בן 17 בלבד, והעבירות בתיק העיקרי בוצעו כשהיה בן 18.5, על גבול קטינות. מכאן שהיה מקום לקבוע כי מידת האשמה, המהווה קריטריון לקביעת מתחם הענישה, הייתה נמוכה ובהתאם היה מקום לקבוע מתחם ענישה נמוך יותר ממתחם ענישה לנאשם מבוגר. היה מקום לגזור על המערער מאסר שירוצה בעבודות שירות גם לאור חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, ובשים לב לעובדה כי כנגד המערער לא נפתחו תיקים חדשים מאז, המעידה כי המערער פתח בדרך חדשה ונורמטיבית מתוך רצון לשקם את חייו. כן נטען כי גזר הדין אינו מתיישב עם המלצות וועדת דורנר לפיהן כשמדובר בנאשם בגיר צעיר יש להעדיף ענישה שיקומית. העובדה כי חלף זמן מבלי שנפתחו נגד המערער תיקים חדשים מלמדת כי הסיכון להישנות עבירות דומות לא קיים בענייננו, ולפיכך יש לנקוט בענישה שיקומית.

במסגרת הדיון שהתקיים ביום 01.05.22 טענה ב"כ המערער כי המערער עשה דרך משמעותית והוא נמצא היום במקום אחר. הוא חזר להיות בקשר עם משפחתו ועובד בעבודה מסודרת. הוא ביצע את העבירות בהיותו קטין ועל גבול

הבגירות והאינטרס הציבורי הוא לתת לו סיכוי לשיקום.

המשיבה טענה כי יש לדחות את הערעור. ניתנו למערער די והותר הזדמנויות והוגשו כמה תסקירים בעניינו. בתסקירים נכתב שהוא לא שיתף פעולה. הוא נשר מטיפול וחזר להשתמש בסמים. יש ריבוי אירועים. בימ"ש קמא התחשב בטענות ב"כ המערער וקבע רף נמוך של ענישה על שורה של התפרצויות. אין הצדקה לשלוח אותו לתסקיר נוסף.

לאחר ששמענו את טענות הצדדים קבענו בהחלטה שניתנה במסגרת הדיון ביום 01.05.22 כי בשים לב לחלוף הזמן ולתהליך שבו מצוי המערער, יש מקום לקבל תסקיר נוסף בטרם נכריע בערעור. לכן הורינו לשירות המבחן להגיש תסקיר עדכני וקבענו את התיק להשלמת טיעון.

ביום 11.07.22 הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן במסגרתו נכתב כי בחודש יוני 22' המערער פנה למחלקת הרווחה בנשר על מנת לסייע לו בהליך שיקומי. הוא הופנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות נוער וצעירים והחל שם הליך אבחון. עד כתיבת התסקיר התקיימו שלוש פגישות ביחידה ושלוש בדיקות שתן בהן נמצאו שרידי סם מסוג קנאביס. המערער מפגין רצון ראשוני לתהליך טיפולי, מגיע בזמן ומשתף פעולה עם המסגרת הטיפולית, אם כי מצוי בתחילת הליך אבחון ביחידה. המערער לקח אחריות למיוחס לו, הכיר בשלילה סביב ביצוע העבירות והביע חרטה על התנהלותו המכשילה. לדבריו, המעצר וההליך המשפטי היוו עבורו נקודת מפנה והחליט לערוך שינויים בהתנהלותו. כפועל יוצא ניתק קשר עם החברים שהיו עמו בעת ביצוע העבירות. ביטא נכונות להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן. שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון ב-5 חודשים במהלכם יעקוב אחר מידת שיתוף הפעולה של המערער סביב הטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות. בנוסף המערער ישולב במסגרת קבוצה ייעודית לצעירים עוברי חוק במסגרת שירות המבחן, ובתום התקופה תוגש המלצת שירות המבחן.

בהמשך לכך התקיים דיון נוסף ובהחלטה שניתנה במסגרת הדיון מיום 14.07.22 הורינו על דחיית הדיון במספר חודשים לצורך הגשת תסקיר משלים. ביום 09.01.23 הוגש תסקיר מבחן נוסף, במסגרתו נכתב כי המערער התגייס להליך הטיפול, אך בדיקות השתן שנערכו לו העידו על רגרסיה בשימוש בסם מסוג קנאביס. לכן התבקשה דחיה נוספת למשך 3 חודשים לצורך המשך מעקב אחר השתלבותו בטיפול בהתאם לתכנית שנקבעה עבורו. לאור זאת התקיים דיון נוסף בפנינו ביום 12.01.23 במסגרתו שמענו את טענות הצדדים לעניין זה וקבענו כי לפנינו משורת הדיון אנו נעתרים לבקשת שירות המבחן ודוחים לדיון אחרון כאשר שירות המבחן יגיש תסקיר נוסף. במסגרת ההחלטה הובהר למערער כי לא יינתנו לו הזדמנויות נוספות וכי עליו לשתף פעולה בהתאם להנחיות הגורמים הטיפוליים.

ביום 25.04.23 הוגש תסקיר נוסף ממנו עלה כי המערער המשיך להתמיד בטיפול ומסר בדיקות שתן נקיות מסמים (כאשר ל-4 בדיקות מתוך 12 לא התייצב מסיבות שונות אך 8 בדיקות שביצע יצאו נקיות). כמו כן מקפיד להמשיך ולעבוד ואף התקבלה המלצה ממעסיקו לפיה הוא עובד מאוד רציני וחרוץ שמחויב למקום עבודתו. שירות המבחן התרשם מהתגייסותו של המערער להליך שינוי וטיפול אינטנסיבי בחייו. על כן, הומלץ על הטלת צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה, במהלכה שירות המבחן יעקוב אחר השתלבות המערער בהליכים הטיפוליים על פי התכנית שנקבעה עבורו. כן צוין כי מומלץ להימנע מהטלת ענישה הרתעתית מוחשית ויש להטיל על המערער ענישה בנתיב שיקומי, בדמות צו של"צ בהיקף מורחב בהיקף של 300 שעות.

המשיבה התנגדה ליישם את המלצת שירות המבחן ולהטיל על המערער צו של"צ. לטענת המשיבה, העונש שגזר בימ"ש קמא נוטה לקולה ואין עילה להתערב בו. אין מקום להקלה בעונש. המערער לא הגיע לשליש מבדיקות השתן שנקבעו לו כי ידע שהן יצאו חיוביות. המלצת שירות המבחן מונחית משיקולי שיקום בלבד בלי לתת משקל לריבוי העבירות, נסיבות וחומרת המעשים. כמות העבירות שביצע המערער מחייבות ענישה ממשית ולא רק שיקום וטיפול. יש צורך גם בהרתעה ושיקולי גמול. לכן המשיבה טענה כי אין מקום לאמץ את ההמלצות של שירות המבחן חרף הדרך שעשה המערער במסגרת הטיפול ואין מקום להתערב בעונש שנגזר על ידי בימ"ש קמא.

ב"כ המערער טענה כי יש הצדקה בתיק זה לסטות מעיקרון העונש ההולם משיקולי שיקום. המערער התבגר במהלך ניהול התיק והצליח לגייס כוחות להליך הטיפול. מדובר במערער שביצע חלק מהעבירות בהיותו קטין וחלקן בהיותו על גבול הקטינות. מאז לא נפתחו תיקים נוספים. שירות המבחן ראה לנגד עיניו את האינטרס הציבורי בהפחתת הסיכון לחברה והחזרת המערער לתפקוד עצמאי בחברה. הוא עובד בעבודה יציבה למרות גילו הצעיר, גר לבד ומממן את עצמו. לאור הדרך המשמעותית שעשה המערער מבוקש לאמץ את המלצות התסקיר במלואן, לבטל את עונש המאסר בפועל ולהטיל עליו עבודות של"צ וצו מבחן לשנה וחצי.

בהמשך לטענות הצדדים ובהחלטה שניתנה במסגרת הדיון מיום 04.05.23 הורינו על הכנת חוות דעת ממונה על עבודות שירות. בהתאם לחוו"ד הממונה על עבודות שירות מיום 02.07.23 המערער נמצא מתאים לעבודות שירות בבית בלב נשר החל מיום 16.08.23.

דין והכרעה:

לאחר שבחנו את טענות הצדדים, את התסקירים של שירות המבחן וחוו"ד הממונה שהוגשו לעיוננו, ואת תיק בימ"ש קמא, ותוך שאנו מביאים בחשבון את ההליך הממושך בפני בית משפט זה, הגענו למסקנה כי יש מקום להתערב בגזר הדין באופן שבו נורה שעונש המאסר שהוטל על המערער יקוצר ל-8 חודשי מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות. כמו כן, נורה כי המערער ישתתף בתכנית טיפולית במסגרת צו מבחן של שירות המבחן למשך 18 חודשים. שירות המבחן יעקוב אחר מצבו, יהיה אחראי על ביצוע התכנית וידווח במידה ויחול שינוי במצבו. יתר רכיבי הענישה שהוטלו על המערער, המאסרים המותנים, יישארו על כנם.

באשר לערעור על גזר הדין יצוין כי אנו נותנים דעתנו לכך שערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בחומרת העונש שהושת על נאשם, אלא במקרים חריגים, שבהם נפלה בגזר הדין טעות מהותית או שיש בעונש שנגזר משום חריגה קיצונית מרמת הענישה המקובלת [ראו: ע"פ 901/22 **מדינת ישראל נ' מוחמד אסווד** (24.02.2022); ע"פ 1242/97 **גרינברג נ' מדינת ישראל** (03.02.1998); ע"פ 6992/08 **כץ נ' מדינת ישראל** (12.10.2009); ע"פ 1964/14 **שימשילשווילי נ' מדינת ישראל** (06.07.2014); ע"פ 4302/18 **ספיר בוקשטיין נ' מדינת ישראל** (21.01.2019); ע"פ 8435/17 **דוד נפתלי נ' מדינת ישראל** (07.04.2019); ע"פ 6522/15 **חאג' נ' מדינת ישראל** (25.5.2016); ע"פ 7716/14 **אבו סעיפאן נ' מדינת ישראל** (27.4.2015)].

אמנם המקרה דנן אינו נמנה על מקרים חריגים אלה, מכיוון שהעונש שנגזר על המערער אינו חורג באופן קיצוני מרמת

הענישה המקובלת. יודגש כי בימ"ש זה רואה בחומרה את העבירות שביצע המערער ואשר הורשע בהן. במקרה זה מדובר בריבוי עבירות והענישה שהוטלה על המערער אינה נוטה לחומרה לטעמנו.

עם זאת, במקרה זה, לאור העובדה שהמערער ביצע חלק מהעבירות כאשר היה קטין ואת חלקן כאשר היה בגיר-צעיר, לאור העובדה שלא ביצע עבירות נוספות ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים מאז, לאור נסיבותיו האישיות ובעיקר לאור הירתמותו של המערער להליך הטיפולי, כפי שעלה מתסקירי שירות המבחן, אנו סבורים כי יש להעדיף שיקולי שיקום ולתת למערער הזדמנות לרצות את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות בהתאם לחו"ד הממונה על עבודות השירות. לא מצאנו לנכון לאמץ את המלצת שירות המבחן להורות על צו של"צ במקום מאסר וזאת לאור ריבוי העבירות וחומרתן. עם זאת, כאמור, מצאנו לנכון לחרוג מהמתחם שנקבע משיקולי שיקום ואנו סבורים כי בנסיבות המקרה האינטרס הציבורי הוא להעניק למערער הזדמנות לעלות על דרך הישר ולהמשיך בדרך הטיפולית שבה החל.

על כן, בנסיבותיו של המערער כפי שפורטו בתסקירים שהוגשו בעניינו ולאור הנסיבות כמפורט לעיל, ובעיקר לאור הירתמותו של המערער להליך הטיפולי, אשר הביאה להפחתת מסוכנותו, אנו סבורים כי יש ליתן לו הזדמנות לשיקום ויש מקום להטיל עליו עונש של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות במקום עונש המאסר בפועל שהוטל עליו וכן להטיל עליו צו מבחן כפי שהומלץ על ידי שירות המבחן.

על כן, לאור המפורט לעיל, עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער על ידי בימ"ש קמא יקוצר לעונש מאסר של 8 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות. מעיון בגזר דינו של בית משפט קמא עולה כי המערער נעצר למשך חמישה (5) ימים ולאחר מכן היה נתון בחלופת מעצר בית שהיקפה השתנה עם הזמן. לא מצאנו לנכון, בנסיבות אלו, לנכות את ימי המעצר מתקופת המאסר. נעיר, בהקשר זה, כי טוב היה עושה בית משפט קמא לו הבהיר במסגרת גזר דינו במפורש את נתוני מעצרו של המערער והתיחסותו למעצר ולא היה רושם הוראה ענשית לא ברורה בנוסח המפורט בסעיף 70 לגזר דינו. **גזר דין הקובע עונש מאסר צריך להבהיר במפורש את משך המעצר בו היה נתון נאשם ולהתיחס לסוגית ניכוי תקופת המעצר ממשך המאסר באופן שלא יותיר מקום לאי בהירות ופרשנויות שונות.**

המערער יתייבב לריצוי עבודות השירות ביום 16.08.23 במשרדי הממונה על עבודות שירות יחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו.

אוטובוסים להגעה: 821, 825, 300, 301, 302.

כמו כן, אנו מעמידים את המערער בצו פיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו ימשיך המערער להשתתף בהליך הטיפולי שבו החל. שירות המבחן יעקוב אחר מצבו, יהיה אחראי על ביצוע התכנית וידווח במידה ויחול שינוי במצבו. יתר רכיבי הענישה שהוטלו על המערער על ידי בימ"ש קמא, הכוללים מאסרים מותנים, יישארו על כנם.

יש להעביר עותק לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

עמוד 6

ניתן היום, כ"ד תמוז
תשפ"ג, 13 יולי 2023,
במעמד המערער וב"כ
הצדדים.

רון שפירא, נשיא
[אב"ד]

בטינה טאובר, סגנית
נשיא

עדי חן-ברק, שופטת